

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Fama Postvma Praesvlvm Antverpiensivm

Hugo, Hermann

Antverpiae, 1611

Helluonibus clandestinis, nouis Censoribus mensarum publicarum Satyra
II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69073](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69073)

Nunc perge ad Medicū: stomacho qui inuenit aperto,
 Cū cultris tensum ventrem, & diaphragma secaret,
 Ingluuiem immensam, quā pisces pascere possis,
 E gemino, quotquot conuerrunt retia, ponte.
 Perfide mentiris, mentiris scurra. quid? hoc ne
 Sic habet? heus Medicum nunc audi; iurat in ipso
 Inuentum stomacho quantum coniuncta teneret
 Palma manus. Quid ad hoc? das herbā perfide, & hastā
 Abijcis? obtritum caput est, caudāne minaris?
 Supplex de genibus poscis, nebulo! caue ne nos
 Vsque remorsuros mendaci dente laceffas.

Helluonibus clandestinis,
 nouis Censoribus
 mensarum publicarum,

SATYRA II.

ERgo iterū inflatis ructans dieteria buccis
 Aduaticos naso Batauus suspendit adunco,
 Et plenis audet conuitia spargere plaustris?
 Nec satis heretico plebem infecisse veneno,
 In mitras vomuisse placet, sanctūque tiaræ
 Ponderus, & Anversa vitiasse insignia vittæ?
 Unde ruas, tabulata struis. quid enim impie, mitra
 Morsu digna tuo? sed fige hoc marmore dentem,
 Offendes solidū. Quisnam hæc? quisnā hiscere cōtra?
 Prompta mihi ratio, patet hoc, patet. O Caluine!
 Vsque adeone nihil vigiles perducere noctes,
 Dum mensæ, dum vina placent, dum pinguia omaso
 Viscera, & undanti inuat artus tendere Baccho?

Dum

Dum iuuat & uinum turdis implere sepulchrum,
 Et variis onerare auium praecordia bellis?
 Euge epulis, euge, indulge, memorabile magni
 Gutturis exemplum. cernis vertigine multâ
 Ut tecum motis saltent pallatia saxi?
 Pol si iam bifido rutilantem culmine mitram
 Aspicias; clames, bis binos tollere conos.
 Dum natitant oculi, dum circum palpitat agrum
 Corpus, nec uinum credit sese esse cadauer,
 Dumque suum portat secum mare, nec sine pisce:
 Dū fluit hinc crudus panno, hinc olor, hinc acipenser,
 Internoque strepunt iurgantia viscera motu,
 Seditio ueluti ranarum aut putidius quid,
 Donec inundantes per carnea littora fluctus
 Intumuerunt, & uicinos sparsere penates:
 Hinc mors praepropera, atque hinc intestata senectus.
 Ecce iacet, iacet heu caput agrâ insigne tiarâ,
 Ducitur & mœstis legendum funus amicis.
 Perge: nihil superest? conuitia nulla? quid haeres?
 Quid cessas? subito quin addis corpora tabo
 Et turpi putruisse lue? ut foetentia uini
 Multipedes Calui minuerunt pectora vermes?
 Quid pudet hoc? falsâ si non pudet impia linguâ
 Fingere, nec patrio mendacia spargere ritu?
 Prô scelus! an paruos calices & sobria uina
 Delibasse uirum, & quantum natura petebat
 Adiunxisse cibi, ignoras clamosa propago?
 Non hic, ut lautâ Cerere, indomitoque Falerno,
 Inflaretque epulis extensos grandibus artus,
 Ad faustas accitus erat mensas Hymenai:
 Ast bellum ut ventri indicens, stomachoque famenti,
 Arceret propriâ à conuiuiis pocula normâ
 Fecundam factura sitim, nocituraque menti.

Sed vitium Batauo crassum & prægrande videtur,
 Si viuis modico, nec finem extra mediocrem:
 Cui, quoties rutilum referat sol aureus orbem,
 Turpe toral toties reduci submergere Baccho
 Incundum, & crudis iterum perfundere turdis.
 Illa dies perit, denso stipatus Iaccho
 Quâ deformis aqualiculus non sesquipede extat.
 Hinc subiti motus, hinc bella, hinc prælia, rixæque,
 Et, modici si quis non transit dona Lyai,
 Nocturnus tamquam potor, potorque diurnus,
 Carpitur. hem lynceo tu possis dicere luscæ
 Luscus? quid cum oculis videas tua lippus inunctis
 Crimina, cur aliorum tam rimaris acutis?
 Aspice, qui puri dispergit semina verbi,
 Pulpita cum quondam Caluinia scandere, & almam
 Fratribus atque sororibus altè exponere legem
 Venditor arcani verbi & propola pararet;
 Pocula erant libri, & læta conuiuia mensæ,
 Hoc studiis aptum Musæum: dicere deinde
 Aggressus, crebraque euoluere Biblia turba;
 Vah, crudos pro voce cibos, & olentia vina
 Fundere, præsentisque etiam turpare caternas.
 Ipse etiam externæ circum undique fercula cœnæ
 Mendicans, animal propter conuiuia natum
 Caluinus, quoties plateas fœdare recodtis
 Sordibus, & tetras alui exonerare cloacas,
 Quales non atros voluens Camerina vapores
 Anasumque lutum fundat, Patroclique latebræ?
 Quid bibulos memoro proceres, atausque Batauos?
 Posteritas vitiorum heres, patruique Lyai,
 Continuis cum epulis gaudet putere, meroque;
 Ingeminat, strepit: Harpyiâ gula digna rapaci
 Præsulis Aduatici! Batauo qui parcior omni.

Sed

*Sed video, video, lurcones atque bibones
 Oderunt fecunda negantem pocula, & altos
 Mazonomos, agitant, vitiant, ledunt, cruciantque
 Immeritos, carpunt dum sanctos, massici amantes.
 Stultus & improbus hic animus: descendere nūquam
 In sese, sed præcedens quid mantica portet
 Rimari penitus. qui multo tubere fœdus,
 Equum est, alterius verrucam hand exprobet. At
 nunc
 Omnia eunt præpostera, turpis adulter honestum,
 Ieiunum potor damnat, comémque superbus.*

Iacobus de Cater.

G s

AD